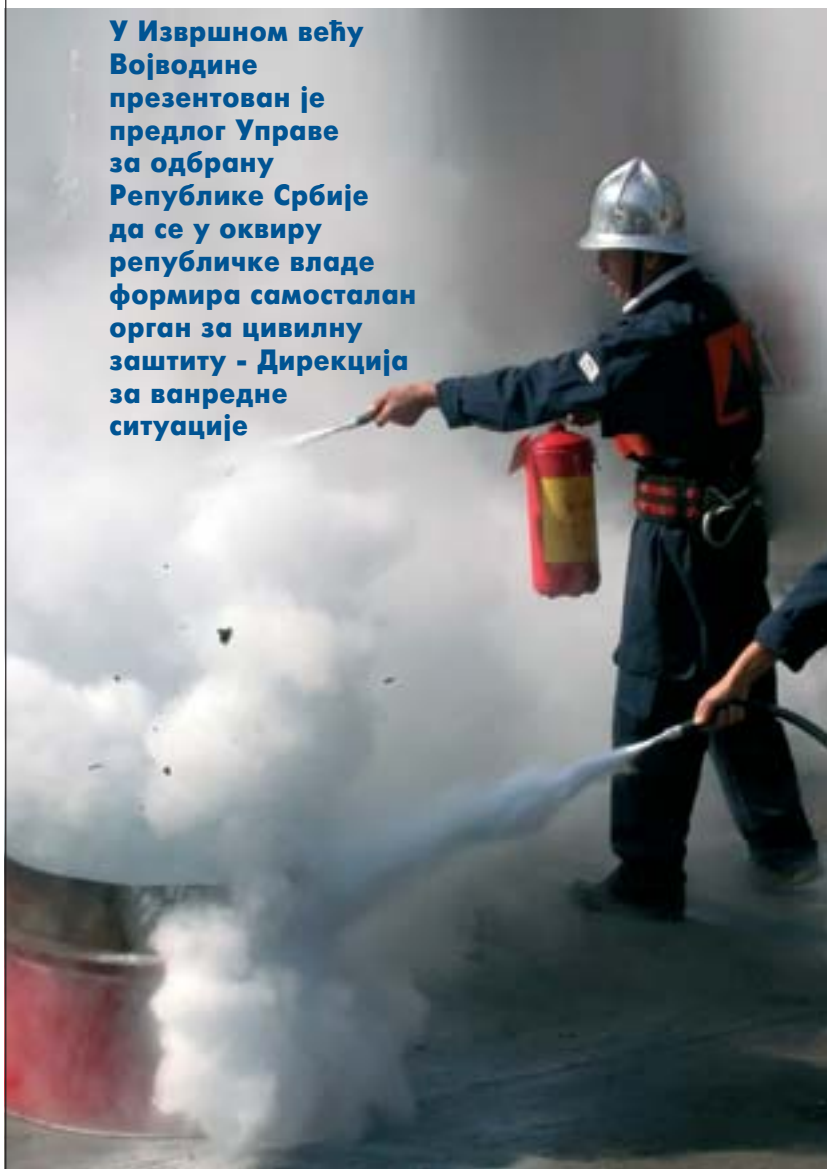

**НОВА
ОРГАНИЗАЦИЈА
ЦИВИЛНЕ
ЗАШТИТЕ**

ДА ОДГВОРОМ НЕЗАКАСНИ

У Извршном већу Војводине презентован је предлог Управе за одбрану Републике Србије да се у оквиру републичке владе формира самосталан орган за цивилну заштиту - Дирекција за ванредне ситуације

Према међународним стандардима цивилна заштита представља целовит систем и најшири облик организовања, припремања и учешћа становништва у хуманитарним активностима и задацима заштите и спасавања у случају елементарних непогода, техничко-технолошких и других несрећа и опасности у миру и рату. То је организован одговор државе на опасности које угрожавају становништво, материјална добра и животну средину.

Како организовање и функционисање цивилне заштите у Србији оптерећују бројни нормативно-правни и функционални проблеми, начелник Управе за одбрану Републике Србије пуковник доцент Миодраг Савић и саветник у Министарству одбране Милан Поподић представили су у Извршном већу Војводине предлог организације Дирекције за ванредне ситуације. Предлог Закона о цивилној заштити требало би ускоро да се нађе пред посланицима Скупштине Републике Србије.

По мишљењу предлагача садашњи ниво организованости и оспособљености знатно заостаје за процењеним потребама и објективним могућностима којима држава располаже и не обезбеђује ни основни ниво заштите грађана.

Од нормативно-правних проблема поменути су недефинисаност система заштите и спасавања, неутврђеност конститутивних елемената цивилне заштите, недореченост организације и начина спровођења самопомоћи и узајамне помоћи, организациона и функционална раздвојеност цивилне заштите и Службе осматрања и обавештавања, неутврђеност обавеза организовања, припремања и спровођења превентивних и оперативних мера заштите и спасавања, до тога да су поједине одредбе Закона о одбрани у супротности са међународним конвенцијама које је ратификовала наша земља.

Пуковник Миодраг Савић:
– Потенцијалне опасности
које доносе ванредне ситуације са којима се суочава држава и становништво захтевају да се на свим нивоима, националном, регионалном и локалном, створи и развија ефикасна организација цивилне заштите.

Када су у питању функционални проблеми истакнуто је да су непромишљено демонтрани деценијама развијани, опремани и кадровски оспособљавани организациони облици система заштите и спасавања, уз игнорисање вишегодишњих практичних искустава и достигнутог степена припремљености. Државна заједница Србија и Црна Гора још није члан ICDO (Међународне организације цивилне заштите).

Логичан резултат назначених проблема је неприхватљиво и неодрживо актуелно стање. Влада Србије онемогућена је да адекватно управља ризицима који угрожавају животе и здравље људи, односно да руководи заштитом и спасавањем цивилног становништва, материјалних добара и животне средине у ванредним ситуацијама, речено је на презентацији.

Конкретна организација и функционисање цивилног планирања за ванредне ситуације, по предлагачу, пратили би територијалну организацију и успоставили би се на републичком, окружном и на нивоу јединица локалне самоуправе.

На републичком нивоу била би доношена нормативно-правна регулатива, а непосредну руководећу улогу у систему заштите и спасавања имала би Влада преко Републичког штаба за ванредне ситуације као свог оперативно-стручног органа, односно покрајинског штаба за ванредне ситуације.

СЕДНИЦА ШТАБА ЦИВИЛНЕ ЗАШТИТЕ НИШ

У Клубу ВСЦГ у Нишу одржана је проширена седница Штаба Цивилне заштите Ниш на којој су разматрани стање и проблеми организовања и функционисања цивилне заштите и предлог новог концепта функционалног и управно-организационог модела цивилног планирања за ванредне ситуације у Републици Србији.

Начелник Управе за одбрану Републике Србије пуковник доцент Миодраг Савић и његов заменик Милан Попадић представили су учесницима седнице основне поставке нових решења која треба да омогуће избегавање непредвиђених околности у ванредним ситуацијама.

З. М.

Непосредни руководилац на нивоу округа био би начелник округа, а стручно-оперативне послове руковођења одговорима на удесе обављали би окружни штабови за ванредне ситуације, док би на нивоу општина, односно градова, руководилац заштите био председник општине односно градоначелник. Стручно-оперативне послове руковођења конкретним акцијама заштите и спасавања изводили би општински односно градски штабови за ванредне ситуације чиме би цивилна заштита била институционално конституисана, тако да се све њене функције остварују у сарадњи са већ постојећим структурама друштва релевантним за заштиту и спасавање. У том случају држава не би морала да ствара посебан одбрамбено заштитни механизам, попут војне силе, већ би организационо и функционално усмеравала постојеће снаге и средства на остваривање сигурног живљења.

У предложеном моделу посебно је значајно и враћање локалној самоуправи свих надлежности у вези са припремањем и остваривањем система заштите и спасавања јер су на њеном нивоу снаге и средства и основне превентивне и оперативне функције.

На тај начин држава ствара могућности да координира активности различитих државних органа и служби надлежних за спречавање катастрофа и умањивање њихових последица које могу бити, и углавном и јесу, у делокругу различитих министарстава (унутрашњи послови, одбрана, здравље, заштита животне средине, саобраћај).

Приоритетно је све то организационо преутемељити, изван оквира Министарства одбране, и одмах приступити изради новог функционалног и управно-организационог модела цивилног планирања за ванредне ситуације. Треба формирати Савет за ванредне ситуације као међуресорно и саветодавно координационо тело Владе, формирати штабове за ванредне ситуације на нивоу Републике, у Покрајини, градовима, окрузима и општинама, као оперативно-стручне органе руковођења заштитом и спасавањем на територији своје надлежности, те донети системски, целовит и свеобухватан Закон о цивилној заштити. ■

Будимир М. ПОПАДИЋ

